

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **H. L. P.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie vedeném pod sp. zn. OAM-191/PP-2022,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, a to ve lhůtě stanovené soudem. V žalobě dále popsal průběh správního řízení a podotkl, že zákon stanovuje lhůtu pro vyřízení předmětné žádosti v délce 60 dnů.
2. Podáním, doručeným soudem dne 16. 10. 2023, sdělil žalobce, že rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 10. 2023, č. j. OAM-191-72/PP-2022, byla jeho žádost zamítnuta. Z tohoto důvodu vzal žalobce svou žalobu zpět a navrhl, aby soud řízení o předmětné žalobě zastavil

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení, neboť žalovaný ve věci skutečně byl nečinný. Konstatoval, že o výsledku svědka nebyl informován, a tedy jeho žalobní tvrzení, že výslech svědka nebyl proveden, bylo pravdivé a odpovídalo skutkovému stavu. Současně uvedl, že lhůta stanovená nadřízeným správním orgánem v délce 60 dnů od výsledku svědka je neurčitá a závislá na aktivitě žalovaného, a ze strany nadřízeného správního orgánu mu tedy nebyla poskytnuta dostatečná ochrana jeho práv. Dodal, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno po lhůtě stanovené v opatření proti nečinnosti.

3. Protože projev vůle žalobce je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) řízení o předmětné žalobě ve výroku I. tohoto usnesení zastavil.
4. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení části soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, tj. toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
5. Výrok III. tohoto usnesení o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
6. Pro úplnost soud uvádí, že v daném případě neshledal podmínky pro postup podle věty druhé téhož ustanovení (přiznání práva na náhradu nákladů pro pozdější chování žalovaného). Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 5. 1. 2022 podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 10. 2022, č. j. OAM-191-41/PP-2022, proti kterému žalobce podal odvolání. O odvolání žalobce rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 25. 1. 2023, č. j. MV-212233-8/SO-2022, tak, že rozhodnutí žalovaného zrušila a věc vrátila žalovanému k novému projednání. Jelikož žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce ve lhůtě 60 dnů ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí stanovené v § 169t odst. 6 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009-82), podal žalobce dne 5. 6. 2023 k nadřízenému správnímu orgánu návrh na provedení opatření proti nečinnosti. O tomto návrhu rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jakožto nadřízený správní orgán, opatřením proti nečinnosti ze dne 21. 6. 2023, č. j. MV-101524-2/SO-2023, kterým přikázala žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti žalobce do 60 dnů ode dne provedení výsledku svědka. Výslech svědka se uskutečnil dne 17. 7. 2023.

7. Žalobce předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podal dne 10. 8. 2023, tj. v době, kdy žalovanému běžela lhůta k vydání rozhodnutí stanovená opatřením proti nečinnosti, která skončila až dne 15. 9. 2023. Z tohoto důvodu má soud za to, že nemohla nastat situace předvídaná v ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. a náklady spojené s podáním žaloby nelze považovat za účelně vynaložené. Případné namítané procesní pochybení žalovaného, které mělo spočívat v tom, že žalobce nebyl o výsledku svědka informován, nemůže na tomto závěru nic změnit. Dvoutříměsíční lhůta k rozhodnutí, která měla plynout od provedení výsledku svědka, byla stanovena jednoznačně, určitě, a s účastí žalobce při výsledku svědka neměla žádnou souvislost. Z hlediska nároku na náhradu nákladů řízení tak byla podstatná pouze skutečnost, že žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti dříve, než žalovanému uběhla lhůta, která mu byla stanovena pro vydání rozhodnutí stanovená opatřením proti nečinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 8. listopadu 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

